

Til § 3.

ad a. Bagere og Kagebageres Ret til at holde aabent om Aftenen har ikke været indskrænket i samme Omfang som for andre Forretningers Vedkommende ved de senere Aars midlertidige Lukkelove og ved de under Krigstiden administrativt givne Lukkeregler.

Man maa formene, at den nu gældende særlige Lukketid for de nævnte Virksomheder paa Ugens første 5 Hverdage, Kl. 8 Aften, bør bibeholdes, medens man vil finde det rimeligt, at de paa Aftenen forud for Folkekirkens Helligdage maa holdes aabne til Kl. 9, paa hvilket Tidspunkt de almindelige Butikker skal lukke.

Hvad endelig angaar Søn- og Helligdage har man foreslaaet, at de her omhandlede Virksomheder kun maa holde aabent til Kl. 4 Eftermiddag. En saadan Regel synes i høj Grad ønskelig af Hensyn til det i Udsalgene beskæftigede Personale, medens paa den anden Side Publikums Adgang til at forsyne sig næppe vil blive gaaet for nær ved Fastsættelsen af den nævnte Lukketid.

I Paragraffens 2. Stykke foreslaas det, at Bagere, Kagebagerer og Konditorer i den Tid, i hvilken de ifølge Politivedtægt er berettigede til at sælge Kager eller Konditorvarer til Fortæring paa Stedet, ogsaa maa sælge disse Varer ud af Huset. Herved vil den gældende Regel i Loven af 30. April 1909, der kun hjemler Ret til Salg af Kager og Konditorvarer til Kl. 9 Aften (om Lørdagen dog for Konditorers Vedkommende til Kl. 11 Aften), blive udvidet, men man maa formene, at den gældende Regel, hvorved Salg til Fortæring paa Stedet af visse Varer er tilladt paa visse Tider, medens Salg ud af Huset ikke er tilladt, er uheldig og let vil kunne omgaas. Hensynet til Personalet vil heller ikke kræve, at Salg ud af Huset forbydes.

Den derefter følgende Regel, indeholdende Paabud om, at Konfiture-, Chokolade og Sukkervarer i den almindelige Butikslukketid ikke i de omhandlede Virksomheder maa sælges til Fortæring paa Stedet eller ud af Huset, samt at de efter nævnte Tidspunkt skal bortfjernes fra de offentlig tilgængelige Lokaler, er et Forsøg paa at løse et meget vanskeligt Problem. Forholdet har nemlig udviklet sig saaledes, at en stor Del rene Konfektforretninger drives paa Kagebagerborgerskab, uden at de selv fremstiller, eller ialtfald kun i ganske ringe Omfang fremstiller deres Varer, og i Kraft af dette Borgerskab holder aabent til de for Kagebagerer gældende Tider, hvor-

ved der paaføres Detailhandlerne en følelig Konkurrence. Man forsøgte ved de midlertidige Lukkelove og de ekstraordinære Lukkebekendtgørelser at fastslaa Regler om, at de omhandlede Virksomheder ikke efter almindelig Butikslukketid maatte sælge Konfiture, Chokolade- eller Sukkervarer hverken til Fortæring paa Stedet eller ud af Huset, men denne Regel har vist sig særdeles vanskelig at gennemføre, navnlig i Forretninger, der sælger baade disse Varer og Brød og Kager, idet man vanskeligt kan gøre Publikum forstaaeligt, at det i saadanne Butikker ikke ogsaa maa købe f. Eks. Konfekt, der staar udstillet i Lokalet. Den eneste Maade at tilvejebringe en retfærdig og for alle Forretninger fælles Regel synes at være, at man — som foreslaaet — paabyder de omhandlede Varers Bortfjernelse fra Lokalerne. Denne Regel vil ramme en Del Forretninger haardt, navnlig da efter Forslaget Salg af Konfekt m. m. ogsaa vil være forbudt paa Søn- og Helligdage, men man maa formene, at Hensynet til det Personale, som paa disse Dage er bundet i de mange Konfektforretninger, maa opveje saavel Hensynet til Indehaverne som til Publikums Adgang til at forsyne sig med de omhandlede Varer, der kun kan falde ind under Begrebet Luksus.

Saafernt det formenes, at den foreslaaede Regel vil ramme Indehaverne af de her omhandlede Virksomheder for haardt, vil der ved en midlertidig Bestemmelse i Loven kunne gives saadanne næringsdrivende, hvis Næringsadkomst ligger forud for et nærmere fastsat Tidspunkt, Adgang til i en kortere Aarrække at sælge Konfekt paa Søn- og Helligdage indenfor den Bagerbutikker fastsatte Aabningstid. Om end en saadan Aabning vil medføre ikke ubetydelige Kontrolvanskeligheder, synes den dog at maatte foretrækkes for den nu gældende Ordning.

ad b. Brød- og Mælkeudsalg er dels i Henhold til Bestemmelsen i Lov af 22. April 1904 § 2 b, jfr. Lov af 23. April 1915, dels i Henhold til den faktisk fulgte Forstaaelse af Lov af 30. April 1909 side-stillede med Bagere. Dette Forhold foreslaas opretholdt.

ad c. Bestemmelsen er overført fra Lov af 27. Marts 1917, sammenholdt med Lov af 22. April 1904 § 9.

Den efter Rubrik c. indføjede Bestemmelse om, at Personer, der er ansat som Medhjælpere i de under a, b og c omhandlede Forretninger, hveranden Søndag skal have helt fri og hveranden Søn-